

EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus genom Policy Regimteori och Normativ Institutionalism

LUNDS
UNIVERSITET

EUHK30

Språk- och litteraturcentrum

Europastudier

VT 18

Författare: Mauritz Hansson

Handledare: Mattias Nowak

Abstract

The concept of the “Security-Development Nexus” illustrates a friction between two well-established norms that constitutes the EU's normative identity in external relations. A normative conflict where EU's vision of forming a strategic and collective international security policy has threatened its commitment to international development policy and its agenda to combat global poverty.

EU's vision for a more integrated foreign policy and for a more integrated approach to security and development would be demonstrated by bringing the security-development nexus under the institutional guidance of the European External Action Service following the Lisbon Treaty in 2009.

This thesis proposes a new theoretical framework for analyzing normative dimensions in a specific policy area that has undergone extensive institutional changes. The use of the theoretical framework is illustrated by an empirical study of a key EU policy domain, the security–development nexus, that illustrates EU's normative and political engagement with the changing global context.

Keywords:

Security-Development Nexus, Normative Institutionalism, Policy Regime Theory, Lisbon treaty, European External Action Service,

Innehållsförteckning

1. Inledning	5
1.1 Syfte	7
1.2 Uppsatsens design	8
1.2.1 Disposition	10
2. Bakgrund	10
2.1 Policy Coherence for Development	10
2.2 EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus	11
2.3 Tidigare Forskning	13
3. Teoretiskt Ramverk	14
3.1 Policy Regimteori	14
3.2 Neoinstitutionalism	15
3.2.1 Normativ Institutionalism	16
3.3 Det teoretiska samspelet mellan Policy Regimteori och Normativ Institutionalism	18
3.4 Det teoretiska ramverkets konstruktion	19
3.5 Material	20
4. Analys	21
Del 1: Tiden före Lissabonfördraget	21
4.1 EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus: Ett policyproblem	21
4.2 EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus: Diskurs och Policyformulering	23
4.3 Policyinstrument: The Instrument for Stability	28
4.4 Tiden före Lissabonfördraget från ett Policy Regimteoretiskt perspektiv	32
Del 2 Tiden efter Lissabonfördraget	33
4.5 The European External Action Service	33
4.6 Policyinitiativ: The Comprehensive Approach	35
4.7 EEAS genom Normativ Institutionalism	38
5. Avslutande Diskussion	39
6. Källförteckning	41

Förkortningslista

(CFSP) Common Foreign and Security Policy

(CSDP) Common Security and Defence Policy

(DAC) Development Assistance Committee

(ECD) The European Consensus on Development

(EEAS) The European External Action Service

(ESS) The European Security Strategy

(IfS) Instrument for Stability

(MDGs) Millennium Development Goals

(OECD) The Organization for Economic Cooperation and Development

(PCD) Policy Coherence for Development

1. Inledning

”There can be no development without peace and security; and no peace and security without development.” Europakommissionen, 2005¹

FN:s Millennium Development Goals (MDGs), 2000, skulle förändra parametrarna av den globala debatten kring internationella aktörers utvecklingspolitiska strategier, policyformulering och implementering. Med specifika mål och ett ökat fokus på biståndseffektivisering och mängden av utvecklingsassistans tvingades internationella utvecklingspolitiska aktörer att konfrontera det växande gapet mellan rika och fattiga länder.²

Internationella aktörer som FN, OECD och DAC skulle i samband med de nya internationella målen börja ifrågasätta EU:s internationella utvecklingspolitiska struktur.³ Detta trots att EU var, och än idag är världens största utvecklingspolitiska aktör i termer av bistånd, eller *Official Development Assistance* (ODA), där EU kollektivt stod för 57% av världens sammanlagda ODA till utvecklingsländer 2017.⁴ Ett problem som hade identifierats och som fick stor uppmärksamhet var de direkta eller indirekta effekter som EU:s icke-biståndsrelaterade policyområden, som EU:s internationella handelspolitik eller säkerhetspolitik, hade för världens utvecklingsländer.⁵

I akademien skulle konceptet av EU:s ”säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus” att ta form. Ett koncept som skildrar en politisk ”gråzon” mellan den traditionella säkerhets- och utvecklingspolitiken.⁶ Ett begrepp som illustrerar två separata policyområden som karaktäriseras av olika institutioner och normer men som ofta står inför sammanlänkande

---

¹ European Commission (2005) Communication from the Commission to the Council, The European Parliament and the European Economic and Social Committee – Policy Coherence for Development. 12.4.2005 COM(2005) 134. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0134&from=EN> S. 4.

² Carbone, M. (2008) Mission Impossible: the European Union and Policy Coherence for Development, *Journal of European Integration*, 30:3, 323-342, DOI: [10.1080/07036330802144992](https://doi.org/10.1080/07036330802144992) S. 324.

³ Carbone, M. (2013) International development and the European Union's external policies: changing contexts, problematic nexuses, contested partnerships, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 483-496, DOI: [10.1080/09557571.2013.820073](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.820073) S. 483.

⁴ European Commission (2018) Press release, Development assistance, Brussels, 10 April 2018 S. 1.

⁵ Carbone, M. (2013) International development and the European Union's external policies: changing contexts, problematic nexuses, contested partnerships, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 483-496, DOI: [10.1080/09557571.2013.820073](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.820073), S. 483.

⁶ Gänzle, S. (2012) Coping with the ‘Security-Development Nexus’: The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhani D. (eds) *The European Union and Global Development*. Palgrave Macmillan, London S. 117.

utmaningar.⁷ Nexuset var en produkt av EU:s komplexa pelarsystem sedan Maastrichtfördraget 1993 där EU:s utrikespolitik hade delats upp i separata verksamhetsfält och kompetensområden mellan de olika intuitionerna.⁸ En struktur som gjorde att EU:s säkerhetspolitik och utvecklingspolitik föll under olika pelare och under ansvaret av olika institutioner.⁹ Det blev framförallt ett problem då externa insatser som exempelvis civil krishantering vid väpnade konflikter var ”pelaröverskridande” i sin natur. Pelaröverskridande i den meningen att insatser vid våldsamma internationella konflikter eller andra gränsöverskridande hot som terrorism eller trafficking ofta präglas av både säkerhetspolitiska och utvecklingspolitiska attribut.¹⁰ Detta skulle leda till att pelaröverskridande krisinsatser inte kunde tillskrivas antingen ett säkerhetspolitiskt eller ett utvecklingspolitiskt tillvägagångssätt, eller normativt förhållningssätt.

Det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset skulle institutionaliseras efter Lissabonfördraget genom formandet av *The European External Action Service* (EEAS). Institutionens design var ett försök att genom en kollektiv verksamhet förbättra synergien mellan det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. EEAS stod nu som den ansvariga enheten för den generella strategiska planeringen för externa verksamheten mot utvecklingsländer.¹¹

För EU skulle friktionen mellan säkerhet och utveckling innebära en konflikt mellan två väletablerade normer i EU:s utrikespolitiska och normativa identitet. Då EU:s strävan efter att verka som en enhetlig och kollektiv säkerhetspolitisk aktör i den internationella politiken skulle hota EU:s framstående position i det internationella utvecklingsarbetet och dess vision att bekämpa global fattigdom.¹²

Trots den betydande roll EU och dess beslutsfattning har i internationella relationer, och trots en omfattande akademisk debatt om vad för normativ makt EU är i den

---

⁷ Hill, C. Smith, M. Vanhoonacker, S. (2017) *International Relations and the European Union*, OUP Oxford; 3 edition S. 306.

⁸ Furness, M. Gänzle, S. (2016) *The European Union's Development Policy: A Balancing Act between 'A More Comprehensive Approach' and Creeping Securitization*. In: Brown S., Grävingholt J. (eds) *The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series*. Palgrave Macmillan, London S. 117.

⁹ *ibid.*, S. 117.

¹⁰ Furness, M. Gänzle, S. (2016) *The Security–Development Nexus in European Union Foreign Relations after Lisbon: Policy Coherence at Last? Development Policy Review*, John Wiley and Sons, 2016 S. 480.

¹¹ Keukeleire, S. and Raube, K. (2013) *The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries*, *Cambridge Review of International Affairs*, S. 566.

¹² Zwolski, K. (2012) *The EU and a holistic security approach after Lisbon: competing norms and the power of the dominant discourse*, *Journal of European Public Policy*, 19:7, 988-1005, DOI: 10.1080/13501763.2012.662057 S. 989.

internationella politiken har detta inte i samma utsträckning präglat utvecklingen av teoretiska och metodologiska verktyg.

Traditionella statsvetenskapliga analytiska ramverk har länge varit väl anpassade för studier av EU:s fördragsförhandlingar, specifika policyområden, juridiska processer av europeisk integration, regleringen av EU:s inre marknad eller dynamiken i EU:s ekonomiska och monetära union.¹³

Mot bakgrund av den akademiska debatten i kombination med EU:s nya politiska landskap efter Lissabonfördraget och nexusets institutionalisering krävs då en utveckling av teoretiska verktyg för att fånga nexusets och EU:s normativa dimension. På ett sådant sätt behöver statsvetenskapliga analyser vidareutvecklas på ett sådant sätt att de inkorporerar verktyg för en djupare förståelse för de normativa dimensioner som EU:s styrande av det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset de facto genomsyras av.

1.1 Syfte

Efter det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexusets institutionaliserande genom formandet av EEAS efter Lissabonfördraget blir den normativa dimensionen än viktigare och EU:s utrikespolitiska struktur än mer komplex. Därmed syftar den här uppsatsen till att konstruera ett teoretiskt ramverk som är anpassat för analyser av den nya verklighetens normativa dimensioner inom EU:s utrikespolitiska struktur.

Med andra ord avser jag att konstruera ett teoretiskt ramverk som bygger vidare på statsvetenskapliga policyanalyser men som är formad för studier av policyområdes normativa aspekter. Två olika teoretiska inriktningar (Policy regimteori och Normativ Institutionalism) sammankopplas och används för en empirisk analys. Den möjliga användningen av uppsatsens teoretiska konstruktion illustreras genom en analys av EU:s och EEAS:s normativa förhållningssätt till dess säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus.

---

¹³ Thomas, D. 2009, Explaining the negotiation of EU foreign policy: Normative institutionalism and alternative approaches, *International Politics* Vol. 46, 4, Palgrave Macmillan UK, S. 339.

1.2 Uppsatsens design

I enlighet med syftet avser jag att konstruera ett teoretiskt ramverk som möjliggör för att analysera EU:s och EEAS:s normativa förhållningssätt till dess säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus. Ett teoretiskt ramverk som är anpassat för att kunna analysera EU:s policyformulering och politiska verksamhet i relation till nexuset innan Lissabonfördraget. Men som samtidigt är anpassat för att kunna finna den normativa dimensionen i nexuset efter Lissabonfördragets institutionella reformer.

Därför har jag valt att konstruera mitt teoretiska ramverk på dels Daniel Thomas idéer om *Normativ Institutionalism*, samt på Peter May och Ashley Jochims resonemang om *Policy Regimteori*.

Idéen att konstruera ett teoretiskt ramverk baserat på normativ institutionalism och policy regimteori är inspirerat av Simon Bulmers analys av EU:s styrande i hans verk *"The Governance of the European Union: A New Institutionalist Approach"* från 1993.

För att förstå det teoretiska ramverk som konstrueras genom uppsatsen kommer jag inledningsvis att redogöra för hur Bulmer formulerade sitt analytiska tillvägagångssätt av EU:s styrande system.

Bulmer menade att för att undersöka en nations normativa styrande måste analyser göras mer kategoriserat, genom policyspecifika analyser på subsystemnivå, alltså inom enskilda politiska områden.¹⁴ Idéen var att separata policyspecifika undersökningar tillåter för en mer korrekt kartläggning av nationens normativa styrande genom en mer omfattande och systematisk helhetsanalys.¹⁵ Bulmer var en av de mest avgörande utvecklarna av den Neoinstitutionalistiska läran, det teoretiska fält inom vilket den Normativa Institutionalismen växte fram, den teori som jag har för avsikt att använda.

Bulmers analys gjordes i två delar, en kontextuell bakgrundsanalys av det politiska området och en institutionell analys för att undersöka det politiska områdets institutionella styrande. På ett sådant sätt kopplar Bulmer en Neoinstitutionalistisk analys till EU:s kontext som en institutionell superstruktur med ett flerdimensionellt styrande system.

---

¹⁴ Bulmer, S. (1993) *The Governance of the European Union: A New Institutionalist Approach*, *Journal of Public Policy*, Vol. 13, No. 4, Cambridge University Press S. 371.

¹⁵ *Ibid.*, S. 360.

Bulmers tillvägagångssätt tillät för en avgränsad studie där kontextuell information samlas in inom det specifika policyområdet som sedan kopplas till en institutionell analys.¹⁶

I linje med den neoinstitutionalistiska skolan antog Bulmer att institutioner spelar en avgörande roll i det politiska systemet samt att institutioner inte genererar ett politiskt beteende på egen hand, utan är normativt förankrade och formade i en specifik kontext.¹⁷

Bulmer menar alltså att vi genom en tvådelad analys: en kontextuell och en institutionell, kan förstå kontexten inom vilket en institution är formad och vidare kan tolka en institutions beslutsfattning i termer av normer, idéer, kulturer och kunskap.¹⁸

Mitt teoretiska ramverk kommer att följa Bulmers analytiska resonemang och analysen kommer därför att göras i två delar: tiden före Lissabonfördraget och tiden efter Lissabonfördraget.

I. *Tiden Före Lissabonfördraget*

Vid tiden före Lissabonfördraget kommer ett policy regimteoretiskt perspektiv att tillämpas, (Se kapitel 3.1). Policy regimteori utgår ifrån ett specifikt policyproblem, i mitt fall, EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus. Teorin söker sedan att identifiera de idéer, normer och strategier som framträder i policyformuleringen och genom de politiska initiativ som vidtagits för att hantera det specifika policyproblemet.¹⁹ Strategiska EU dokument inom både det säkerhets- och utvecklingspolitiska fältet kommer att analyseras. Ett fokus kommer också att placeras på EU:s *Instrument for Stability* då detta var en avgörande politisk åtgärd från EU för att hantera det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset.

II. *Tiden Efter Lissabonfördraget*

Vid tiden efter Lissabonfördraget kommer normativ institutionalism att appliceras (Se kapitel 3.2.1). Antagandet hos den normativa institutionalismen är att ”policy skapar politik”. Vidare att en institutions normativa förankring går att finna i dess politiska initiativ, policyformulering samt genom att studera den kontext inom vilket den är skapad, alltså baserat på analysen vid tiden före Lissabonfördraget.

---

¹⁶ Bulmer, S. (1993) The Governance of the European Union: A New Institutionalist Approach, *Journal of Public Policy*, Vol. 13, No. 4, Cambridge University Press S. 360

¹⁷ *Ibid.*, S. 355.

¹⁸ *Ibid.*, S. 357.

¹⁹ May, P. J. and Jochim, A. E. (2013), Policy Regime Perspectives. *Policy Stud J*, 41, S. 429.

Vid tiden efter Lissabonfördraget kommer *The European External Action Service* (EEAS) att analyseras. Då teorin främst bygger på analyser av politiska initiativ kommer analysen koncentreras på EEAS:s mest avgörande policyinitiativ i förhållande till nexuset: ”*The Comprehensive Approach*”.

Normativ institutionalism förutsätter, i den här kontexten, att EU:s normativa och strategiska förhållningssätt till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset innan Lissabonfördraget kommer att avspeglas i EEAS:s verksamhet och politiska ”handlingsmönster”. Genom en kontextuell förståelse i kombination med en institutionell analys kan EU:s normativa inställning till nexuset avläsas.

1.2.1 Disposition

Uppsatsens andra kapitel behandlar två av studiens bärande koncept, Policy Coherence for Development och EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus. I kapitel 3 introduceras det teoretiska ramverk som uppsatsen ämnar konstruera. De olika teorierna beskrivs inledningsvis mer ingående för att sedan sammankopplas i slutet av kapitlet. Analysen i kapitel 4 görs i två delar i enlighet med det teoretiska ramverket: tiden före Lissabonfördraget och tiden efter Lissabonfördraget.

2. Bakgrund

2.1 Policy Coherence for Development

The Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) satte 2003 i dess rapport: *Policy Coherence: Vital for Global Development* den teoretiska grunden för den vidare debatten och disciplinen för Policy Coherence for Development (PCD). OECD:s rapport presenterade att:

”Policy coherence for development means taking account of the needs and interests of developing countries in the evolution of the global economy. It involves the systematic promotion of mutually reinforcing policy actions across

government departments and agencies creating synergies towards achieving the agreed objectives”.²⁰

EU skulle implementera OECD:s idéer i dess reglering om PCD 2005 vilket presenterades genom att:

”Within the broad context of EU policy making coherence is a multidimensional commitment which needs to take place within the overall framework of the EU sustainable development strategy. Non-development policies should respect development policy objectives and development cooperation should, where possible, also contribute to reaching the objectives of other EU policies.”²¹

PCD har vidare konceptualiserats i litteraturen och i den internationella debatten där flera dimensioner och applikationer har identifierats. Jag kommer även att förhålla mig till Maurizio Carbone distinktion mellan horisontell och vertikal coherence. Vertikal coherence beskriver Carbone som relationen mellan medlemsstaterna och EU institutionerna. Den Horisontella dimensionen, som den här uppsatsen bygger på, behandlar interaktionerna och den ömsesidiga påverkan mellan olika policyområden på EU-nivå, i det här fallet mellan EU:s externa säkerhets- och utvecklingspolitik.²²

2.2 EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus

EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus är problematiskt att fullt ut konceptualisera. Detta då begreppet i sig bygger på svårdefinierade begrepp som krishantering, fattigdomsbekämpning, postkonfliktshantering och internationellt freds- och statsbyggande.²³ Men EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus är ett begrepp som illustrerar en politisk, juridisk och kompetensbaserad ”gråzon” mellan den traditionella säkerhets- och

²⁰ OECD, 2003, Policy Brief, Policy coherence: Vital for global development <http://www.oecd.org/pcd/20202515.pdf> S. 2.

²¹ European Commission (2005) Communication from the Commission to the Council, The European Parliament and the European Economic and Social Committee – Policy Coherence for Development. 12.4.2005 COM(2005) 134. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0134&from=EN> S. 3.

²² Carbone, M. (2008) Mission Impossible: the European Union and Policy Coherence for Development, European Integration, Sid: 326

²³ Gänzle, S. (2012) Coping with the ‘Security-Development Nexus’: The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhani D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London Sid: 118

utvecklingspolitiken. Inom EU, liksom i akademien är det tydligt att säkerhets- och utvecklingspolitiska insatser ofta står inför gemensamma utmaningar, utmaningar som inte kan lösas självständigt då dessa ömsesidigt måste verka för att förstärka varandra.²⁴ Ett ömsesidigt beroende som innebär att säkerhetspolitiska insatser, som konfliktförebyggande operationer eller insatser mot väpnade konflikter ofta kräver långsiktiga utvecklingspolitiska strategier. Strategier dels för stabilisering men också för att behandla grundorsakerna till den specifika säkerhetskrisen.²⁵ Samtidigt är också utvecklingspolitiska insatser i exempelvis instabila regioner ofta väldigt beroende av ett säkerhetspolitiskt stöd för att kunna mobilisera ett effektivt svar.²⁶

EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus är i stort en produkt av EU:s ”pelarsystem” sedan Maastrichtfördraget 1993. Pelarstrukturen hade delat upp EU:s utrikespolitik i separata verksamhetsfält och kompetensområden mellan de olika institutionerna.²⁷ Olika policyområden, som EU:s handelspolitik, säkerhetspolitik eller utvecklingspolitik föll under olika pelare och under ansvaret av olika institutioner. Problemet var att de individuella pelarna, policyområdena och institutionerna rättar sig efter olika juridiska ramverk och präglas av sin egna politiska logik, intressen och normer i den politiska beslutsfattningen och i den strategiska planeringen.²⁸

I kontexten av det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset, eller gråzonen mellan dessa policyområden, kommer två helt avgörande problem att uppmärksammas, både inom EU liksom i akademien.²⁹ Då dessa policyområden var ömsesidigt beroende av varandra var de på så sätt också ”pelaröverskridande” i sin natur.³⁰ Detta formade en juridisk och kompetensbaserad problematik för hur exempelvis konfliktförebyggande insatser skulle värderas i förhållande till vilket kompetensområde eller vilken institution den specifika insatsen skulle tillskrivas. Vidare vilken normativ kontext, eller policystrategiskt

---

²⁴ Keukeleire, S. and Raube, K. (2013) The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 556-572, DOI: 10.1080/09557571.2013.822851 S. 556.

²⁵ *Ibid.*, S.556.

²⁶ Furness, M. and Gänzle, S. (2017), The Security–Development Nexus in European Union Foreign Relations after Lisbon: Policy Coherence at Last?. *Dev Policy Rev*, 35: 475-492. doi:[10.1111/dpr.12191](https://doi.org/10.1111/dpr.12191) S. 480.

²⁷ Furness, M. Gänzle, S. (2016) The European Union's Development Policy: A Balancing Act between 'A More Comprehensive Approach' and Creeping Securitization. In: Brown S, Gravingholt J. (eds) *The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series*. Palgrave Macmillan, London Sid: 117

²⁸ *Ibid.*, S. 117.

²⁹ Furness, M. and Gänzle, S. (2017), The Security–Development Nexus in European Union Foreign Relations after Lisbon: Policy Coherence at Last?. *Dev Policy Rev*, 35: 475-492. doi:[10.1111/dpr.12191](https://doi.org/10.1111/dpr.12191) S. 480.

³⁰ *Ibid.*, S. 480.

förhållningssätt mellan säkerhets- och utvecklingspolitiken som den specifika insatsen skulle förhålla sig till.³¹

2.3 Tidigare Forskning

EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus har de senaste åren fått en ökad uppmärksamhet inom akademien. Den tidigare forskningen har till viss del gett blandade resultat även om den dominerande uppfattningen är att EU inte har lyckats finna en balans mellan de två policyområdena, både strategiskt och institutionellt.³²

Under åren efter introducerandet av EU:s säkerhetspolitiska ramverk: *The European Security Strategy* (ESS) 2003, präglades den akademiska debatten i stor utsträckning av en sambandssyn av EU:s striktare internationella säkerhetspolitik och ”the global war on terror”.³³ Studier har visat på en ”securitization” av EU:s utvecklingspolitik. En uppfattning att EU:s utvecklingspolitik har blivit mer säkerhetspolitiskt medveten. Då genom att utvecklingspolitiska medel som bistånd avsett för fattigdomsbekämpning har använts instrumentalt för säkerhetspolitiska syften.³⁴ I kontrast till detta visar även annan forskning på en ”developmentalization” av EU:s säkerhetspolitik. Detta som ett resultat av en ökad integration av EU:s utvecklingspolitiska agenda vilket politiskt har präglat EU:s generella utrikespolitik.³⁵

Då olika bilder av verkligheten framträder i den tidigare forskningen kommer därför den här studien följaktligen också förhålla sig till ett varierat urval av tidigare forskning och material.

---

³¹ Gänzle, S. (2012) Coping with the ‘Security-Development Nexus’: The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) *The European Union and Global Development*. Palgrave Macmillan, London S. 117.

³² Carbone, M. (2013) International development and the European Union’s external policies: changing contexts, problematic nexuses, contested partnerships, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 483-496, DOI: [10.1080/09557571.2013.820073](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.820073) S. 490.

³³ Furness, M. Gänzle, S. (2016) The European Union’s Development Policy: A Balancing Act between ‘A More Comprehensive Approach’ and Creeping Securitization. In: Brown S., Gravingholt J. (eds) *The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series*. Palgrave Macmillan, London S. 139.

³⁴ *Ibid.*, S: 139.

³⁵ *Ibid.*, S. 139.

3. Teoretiskt Ramverk

3.1 Policy Regimteori

Policy regimperspektiv har i stor utsträckning och i olika sammanhang applicerats i politisk litteratur. I generella termer har ett regimteoretiskt perspektiv använts för att analysera en politisk process som adresserar ett specifikt policyproblem.³⁶

Bulmer beskriver sin regimteoretiska grund för policyspecifika ”beteendemönster”, där riktlinjer och principer förmedlas genom regeringar till institutioner riktade mot ett specifikt policyproblem i internationella relationer.³⁷

En regimteoretisk lins erbjuder en grund för en vidare teoretisering kring policyprocesser. Generellt så ger ett regimperspektiv en kontextuell grund för att reflektera över samspelet mellan idéer, intressen och institutionella strukturer. Tillämpandet tjänar ett värde dels från ett beskrivande perspektiv, där regimteorin tillåter för en retroaktiv kartläggning av styrande strukturer relaterat till ett specifikt policyproblem. Som ett analytiskt verktyg skildrar regimperspektivet hur denna process kan användas som en kontextuell grund för senare analyser av policyprocesser, formade mot bakgrund av det framställda politiska landskapet.³⁸

Peter May och Ashley Jochim beskriver vidare att ett regimteoretiskt perspektiv kan appliceras på flera nivåer i en analys. På det sättet att den kan appliceras för att analysera omfattande policyreformer som utvecklats historiskt och som innefattar processer av politiska initiativ som byggt på varandra över tid.³⁹

Den konceptualiseringen av ett policy regimteoretiskt perspektiv erbjuder nya och intressanta sätt att resonera kring det valda analysobjektet. Istället för att börja en analytisk process med en policy, inleds analysen istället med ett specifikt policyproblem och bygger sedan den policyanalytiska processen från den punkten.⁴⁰ Med ett specifikt policyproblem som utgångspunkt söker sedan den regimteoretiska inriktningen för att framställa de idéer och de institutionella top-down åtgärder som tagits för att hantera

---

³⁶ May, P. J. and Jochim, A. E. (2013), Policy Regime Perspectives. Policy Stud J, 41, S. 428.

³⁷ Bulmer, S. (1993) The Governance of the European Union: A New Institutional Approach, Journal of Public Policy, Vol. 13, No. 4, Cambridge University Press S. 371.

³⁸ May, P. J. and Jochim, A. E. (2013), Policy Regime Perspectives. Policy Stud J, 41, S. 427.

³⁹ Ibid., S. 428.

⁴⁰ Ibid., S. 429.

policyproblemet.⁴¹ Den potentiella strukturen och för applicerandet av en sådan teoretisk tillämpning är väldigt dynamiskt, bredden för det analytiska fokuset och det valda policyproblem utgörs av den specifika analysens konceptualisering av policyproblemet.⁴²

I den här studiens fall, anpassat efter konceptualiseringen av det specifika problemet, EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus, som det policyspecifika problem kring vilka idéer och politiska åtgärder har verkat.

Den här uppsatsen följer alltså Peter May och Ashley Jochims idéer om ett policyspecifikt regimteoretiskt perspektiv, det styrande arrangemanget och de idéer som har format politiska beslut för att adressera ett specifikt policyproblem.

3.2 Neoinstitutionalism

Det centrala antagandet för de neoinstitutionalistiska inriktningarna är att ”policy skapar politik”.⁴³ Samt att institutioner är avgörande och har ett stort inflytande i politiska processer.⁴⁴

Den teoretiska inriktningen analyserar inte institutioner utifrån antagandet att de står som oberoende enheter, utan betraktar institutioner som normativt förankrade i den kontext inom vilket den är formad och verkar i. Den neoinstitutionalistiska skolans inriktningar erbjuder vidare olika teoretiska perspektiv med varierande förklaringsvariabler som söker att identifiera hur och på vilket sätt institutioner ger uttryck för specifika normer och samhällsvärderingar.⁴⁵

Colin Hay beskriver den neoinstitutionalistiska synen på institutioner likt ”programmerade system av idéer”.⁴⁶ Vidare, för att avkoda de bakomliggande idéer och normer som utgör institutionens politiska beteende ligger det analytiska värdet i undersökningar av den specifika institutionens beslutsfattning och policyformulering. Detta genom tolkningar av den strategiska diskurs som används för att beskriva eller legitimera den

---

⁴¹ May, P. J. and Jochim, A. E. (2013), Policy Regime Perspectives. *Policy Stud J*, 41, S. 429.

⁴² *Ibid.*, S. 429.

⁴³ De Ville, F. (2013). ‘The Promise of Critical Historical Institutionalism for EU Trade Policy Analysis’, *Journal of Contemporary European Research*. 9 (4), S. 620.

⁴⁴ Marsh, D. Stoker, G. (2010), *Theory And Methods In Political Science*. n.p.: Basingstoke: Palgrave Macmillan, S. 69.

⁴⁵ *Ibid.*, S. 69.

⁴⁶ Hay, C. (2010), *Ideas And The Construction Of Interests*, n.p.: Oxford University Press, Oxford Scholarship Online, S. 69.

politiska verksamheten med uppfattningen att dessa representerar dess normativa förankring.⁴⁷

Institutioner analyseras alltså utifrån antagandet att de består av och agerar efter en specifik uppsättning av förhållningsregler och värden som guidar och styr institutionens politiska beteende och beslutsfattning.⁴⁸ Samt att utgångspunkten är att politisk beslutsfattning och policyformulering inte är värdeneutrala aktioner, utan att dessa har en normativ förankring och går att härleda till dess kontextuella sammanhang.⁴⁹

3.2.1 Normativ Institutionalism

Normativ institutionalism är en teoretisk inriktning inom neoinstitutionalismen, likt tidigare beskrivning av den omfattande neoinstitutionalistiska skolan, för institutionella och organisatoriska analyser fungerar värden och normer som de avgörande förklaringsvariablerna för institutioners politiska agerande och policyrelaterade utvecklingsprocesser. Teorin betraktar institutioner som politiska verktyg vars verksamhet fungerar som en förlängning av tidigare satte samhällsnormer. Där tillvägagångssättet för normativa institutionalister är att politisk verksamhet analytiskt kan granskas då uppfattningen är att dessa ger uttryck för den specifika institutionens normativa grund.⁵⁰

Den analytiska utgångspunkten i den normativa teorin är alltså att värderingar går att finna i den institutionella beslutsfattningen och i den specifika policyformuleringen. Samt också att genom granskningar av institutioners styrande struktur och handlingsmönster, alltså genom att värdera hur en institution styr genom exempelvis exkluderandet eller inkluderandet av olika aktörer eller valet av specifika instrument i sin verksamhet. Det teoretiska antagandet är även i granskningen av institutioners handlingsmönster och styrande struktur bestående av att dessa inte heller är värdeneutrala, att dessa handlingar också förkroppsligar och ger uttryck för institutionens normativa grund genom medvetna värderingar och överväganden.⁵¹

Colin Hay redogör också för vikten att vid institutionella analyser värdera institutioners orientering i både en samtida men också i en historisk kontext. Framförallt för

---

⁴⁷ Marsh, D. Stoker, G. (2010), *Theory And Methods In Political Science*. n.p.: Basingstoke : Palgrave Macmillan, S. 77.

⁴⁸ Ibid., S. 67.

⁴⁹ Ibid., S. 70.

⁵⁰ Ibid., S. 69.

⁵¹ Ibid., S. 69.

att koppla idéer till politiska initiativ då olika kontexter i olika tidshorisonter stödjer vissa strategier över andra samt att institutioner måste förlita sig till dess direkta uppfattning av den specifika kontexten. Men menar dock att institutioners agerande är representativt och en reflektion av en normativ orientering inom den givna kontexten och det är mot den samtida och historiska kontexten en institution måste granskas.⁵²

Daniel Thomas applicerar den normativa institutionalismen till en EU kontext och framhäver i linje med den tidigare beskrivningen av teorin, att EU:s utrikespolitiska policyformulering och beslutsfattning är formad av bakomliggande idéer och strategier. Att analytiskt kartlägga dessa formar dels en bild av EU:s redan existerande politiska åtaganden och hur dessa avspelas i politisk beslutsfattning, men ger också en bild av EU:s verkliga normativa tillvägagångssätt på den internationella politiska arenan.⁵³ Thomas menar alltså att genom en normativ institutionalistisk teori, applicerad på EU:s utrikespolitiska beslutsfattning lyfter fram effekterna av redan existerande politiska normer i EU:s politiska subsystem.⁵⁴ Resultatet är, menar Thomas bärande då utgångspunkten för institutionella analyser i EU:s kontext bör utgå ifrån antagandet att EU institutioner agerar i enlighet med Unionens normativa åtaganden och politiska löften och att extern beslutsfattning utgår ifrån idéer och intressen redan implementerade i EU:s institutionella system.⁵⁵

Om den normativa institutionalismens antaganden i relation till den här studien är korrekta, ska EU:s policyformulering och vision om det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexusets operationalisering innan och vid Lissabonfördraget präglade det institutionella handlingsmönstret efter Lissabonfördraget. Samt att de policyinitiativ och utrikespolitiska beslut och strategier tagna av EU och EEAS i relation till nexusets hanterande rent normativt bör avspegla EU:s bredare normativa kontext, i form av policyformulering och politiska åtaganden.

---

⁵² Hay, C, (2010), *Ideas And The Construction Of Interests*, n.p.: Oxford University Press, Oxford Scholarship Online, S. 67.

⁵³ Thomas, D. (2009), *Explaining the negotiation of EU foreign policy: Normative institutionalism and alternative approaches*, *International Politics* Vol. 46, 4, Palgrave Macmillan UK, S. 340.

⁵⁴ *Ibid.*, S. 340.

⁵⁵ *Ibid.*, S. 344.

3.3 Det teoretiska samspelet mellan Policy Regimteori och Normativ Institutionalism

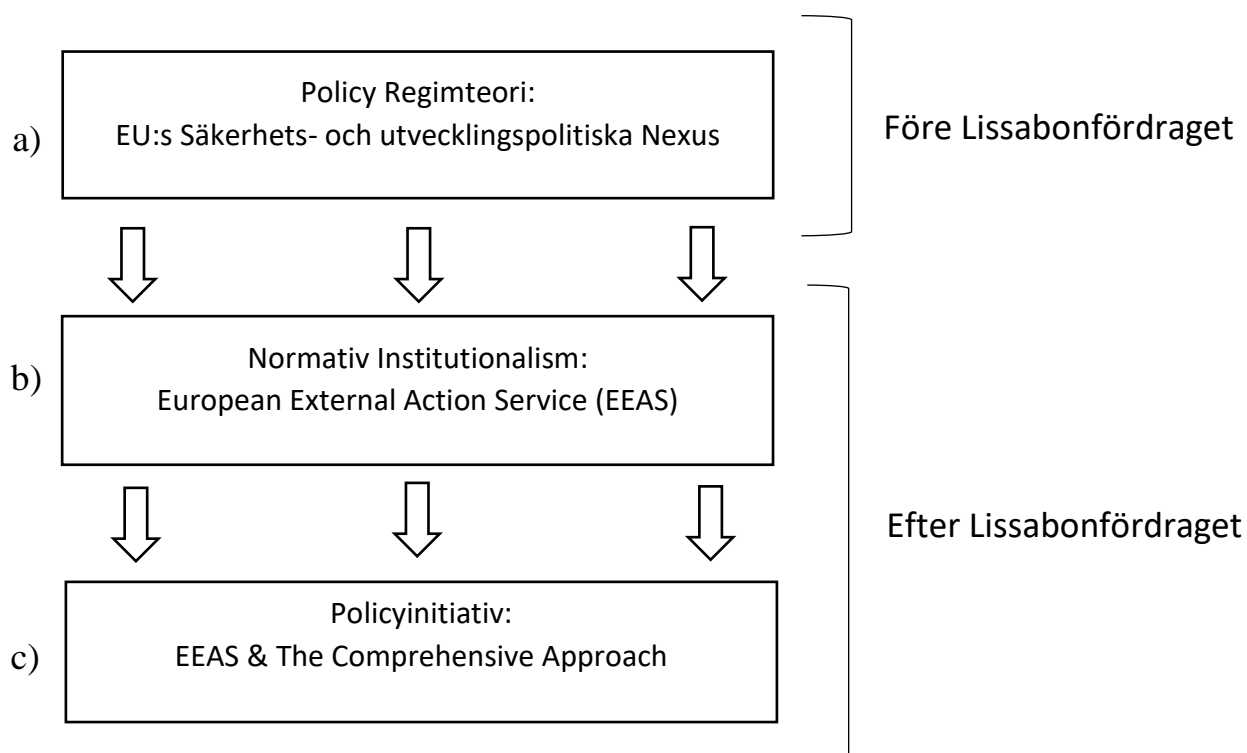
Det teoretiska ramverket är konstruerat på ett sådant sätt att de två valda teorierna är kontextuellt och teoretiskt beroende av varandra. Antagandet är att ”policy skapar politik” och att normer finns inbäddade både i policyn och i politiken.

Den normativa institutionalismen antar att institutioners verksamhet präglas av normer och värderingar. Vidare antar teorin att dessa normer och värderingar går att avläsas dels i dess politiska beslutsfattning, men också i den kontext inom vilket institutionen är skapad. Detta då antagandet är att institutioner är normativt förankrade i kontexten då den ursprungligen etablerades. På det sättet kopplas den normativa institutionalismen till policy regimteorin. Regimteorin ger oss kontexten då den utgår ifrån ett policyproblem inom ett specifikt policyområde och söker sedan att analysera genom vilka normativa strategier problemet har adresserats.

Helheten blir följande: Policy regimteorin gör det möjligt för mig att välja ett policyproblem, det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset, därefter tillåter regimteorin mig att analysera utvecklingsprocessen inom EU, då genom att undersöka de idéer, strategier och initiativ som tagits för att hantera problemet med nexuset. EU:s normativa förhållningssätt till nexuset bör följaktligen avspeglas i den politiska beslutsfattningen i EEAS verksamhet.

3.4 Det teoretiska ramverkets konstruktion

När den teoretiska konstruktionen kopplas till den empiriska studien av tiden före och efter Lissabonfördraget, med ett fokus på EEAS och dess Comprehensive Approach kan ramverket illustreras enligt följande:

a) *Policy Regimteori – EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus*

Det policy regimteoretiska perspektivet utgår ifrån ett policyproblem, det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. Perspektivet söker sedan att identifiera de idéer, normer och strategier som framträtt i policyformulering och inom EU:s politiska initiativ för att hantera det politiska problemet.⁵⁶ Strategiska dokument och regleringar av policyinstrument som EU:s ”Instrument for Stability” kommer att analyseras för att illustrera EU:s normativa ”beteendemönster” i förhållande till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset.

b) *Normativ institutionalism – The European External Action Service (EEAS)*

⁵⁶ May, P. J. and Jochim, A. E. (2013), Policy Regime Perspectives. Policy Stud J, 41, Sid:429

Den normativa institutionalismen analyserar institutioner utifrån antagandet att de verkar utifrån en specifik uppsättning värden som genomsyrar institutionen och vidare guidar dess politiska initiativ. Antagandet är alltså att institutioner är ”programmerade system av idéer”, samt att dessa idéer, normer och värden dels går att avläsas i dess politiska initiativ men också genom förståelse för den kontext inom vilket den är formad. Detta då institutioner är normativt förankrade i dess historiska kontext vilket avspeglas i dess beslutsfattning.

Mot bakgrund av den inledande regimteoretiska delen kommer sedan EEAS att analyseras, den EU institution som är ansvarig för att organisera det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset efter Lissabonfördraget. Analysens primära fokus kommer att vila på dess mest avgörande politiska initiativ i förhållande till nexuset ”The Comprehensive Approach”. Antagandet är att institutionens normativa förhållningssätt avspeglas i dess initiativ och beslutsfattning.

c) *Policyinitiativ – EEAS och ”The Comprehensive Approach”*

Då analyser av politiska initiativ är bärande för den normativa institutionalismen kommer EEAS:s senaste policyinitiativ *The Comprehensive Approach* att analyseras. Approachen är ett strategiskt ramverk för externa krisinsatser som är anpassat för det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset.⁵⁷

Genom en analys av det strategiska ramverkets utformning i förhållande till nexuset menar den normativa institutionalismen att initiativet i sig reflekterar EU:s generella normativa förhållningssätt till gråzonen mellan säkerhet och utveckling.

3.5 Material

Då studien ämnar undersöka EU:s strategiska policyformulering och utvecklingen av policyprocesser över tid kommer en kombination av primär och sekundärkällor att användas. De primärkällor som behandlas utgörs av ett brett urval av strategiska EU dokument som är av relevans för det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. Dessutom analyseras

---

⁵⁷ Keukeleire, S. Raube, K. (2013) The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 556-572, DOI: 10.1080/09557571.2013.822851 S. 567.

regleringar av olika policyinstrument, strategiska dokument för externa krisinsatser och specifika EU rapporter som är av analytiskt värde i förhållande till nexuset.

Studiens sekundärkällor utgörs främst av akademiska artiklar men även böcker kommer att behandlas.

4. Analys

Del 1: Tiden före Lissabonfördraget

4.1 EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus: Ett policyproblem

Det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset skulle växa fram som en produkt av EU:s pelarstruktur sedan Maastrichtfördraget 1993, en pelarstruktur som delade upp EU:s utrikespolitik i olika verksamhetsfält och policyområden. Policyområden som styrdes av olika autonoma institutioner och som rättade sig efter olika juridiska ramverk, intressen och normer utan ett tydligt och gemensamt strategiskt förhållningssätt.⁵⁸

Pelarstrukturen blev framförallt ett problem för policyområden som var ”pelaröverskridande” i sin natur, som EU:s säkerhets- och utvecklingspolitik. Pelaröverskridande i den meningen att insatser mot våldsamma internationella konflikter eller då andra gränsöverskridande hot som terrorism eller trafficking präglas av både säkerhetspolitiska och utvecklingspolitiska attribut.⁵⁹

Detta skulle forma ett juridiskt och kompetensbaserat problem i det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. I frånvaron av en auktoritär enhet skulle pelarstrukturen verka som en barriär för att kunna uppnå horisontell coherence. Detta skulle leda till att

---

⁵⁸ Furness M. Gänzle S. (2016) The European Union’s Development Policy: A Balancing Act between ‘A More Comprehensive Approach’ and Creeping Securitization. In: Brown S, Grävingholt J. (eds) The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series. Palgrave Macmillan, London S. 117.

⁵⁹ Furness, M. Gänzle, S. (2016) The Security–Development Nexus in European Union Foreign Relations after Lisbon: Policy Coherence at Last? Development Policy Review, John Wiley and Sons, 2016 Sid: 480

pelaröverskridande krisinsatser inte kunde tillskrivas antingen ett säkerhetspolitiskt eller ett utvecklingspolitiskt tillvägagångssätt, eller då normativt förhållningssätt.⁶⁰

Det andra problemet som utgör det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset var att de båda policyområdena verkade inom ramarna för olika tidshorisonter, genom kort- och långsiktiga strategier. Säkerhet är ett viktigt mål i utvecklingspolitiken, men inte ett slutmål i sig, som fallet i stor utsträckning är inom det säkerhetspolitiska fältet.

Utvecklingsarbete görs vanligtvis genom långsiktiga visioner, som fattigdomsbekämpning eller vid operationer för att övervaka så att institutions- och statsbildande sker inom ramarna för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt.⁶¹

Ett specifikt fall som kan illustrera delar av det juridiska och kompetensbaserade problemet var EU:s insats i Kongo-Kinshasa 2005 (EUSEC RD CONGO). En konsulterande och övervakande insats för en nationell säkerhetsreform skulle genomföras baserat på en officiell förfrågan från kongolesiska myndigheter.⁶² Då insatsen präglades av både säkerhets- och utvecklingspolitiska attribut, och trots att Kommissionen och Rådet i det initiala läget hade överensstämmande mål med operationen lyckades dessa inte enas om en gemensam strategi.⁶³ Insatsen visade på tydliga institutionella klyftor och genomfördes efter ett sektors- och kompetensuppdelat tillvägagångssätt, kompletterande men inte utifrån en gemensam strategi.⁶⁴

---

⁶⁰ Ibid., S. 480.

⁶¹ Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London S. 118.

⁶² Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London S. 128.

⁶³ Lurweg, M. (2011) Coherent Actor or Institution Wrangler? The European Union as a Development and Security Actor in Eastern Democratic Republic of the Congo, *African Security*, 4:2, 100-126, DOI: 10.1080/19392206.2011.579025 S. 105.

⁶⁴ Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London S. 128.

4.2 EU:s Säkerhets- och Utvecklingspolitiska Nexus: Diskurs och Policyformulering

Genom året har EU publicerat en stor mängd strategiska dokument i relation till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. I det här kapitlet behandlas ett varierat urval av de dokument som är av betydelse för att förstå hur EU normativt och strategiskt har förhållit sig till nexuset.

The European Security Strategy

The European Security Strategy (ESS), skulle från 2003 utgöra EU:s primära strategiska ramverket för dess säkerhetspolitik. Dokumentet definierar för första gången de principer och mål som skulle leda utvecklingen av EU:s *Common Foreign and Security Policy* (CFSP), och vad som senare kommer att bli EU:s *Common Security and Defence Policy* (CSDP). ESS har i litteraturen beskrivits som en europeisk strategisk kultur i förändring. En säkerhetspolitisk strategi som utvecklats mot bakgrund av terrorattackerna den 11 september 2001 och USA:s krig i Irak. Där nya begrepp som ”state failure” skulle bli bärande koncept för EU:s säkerhetspolitiska strategi. Ett koncept som skulle präglade EU:s säkerhetspolitiska dokument från 2003.⁶⁵

”Bad governance – corruption, abuse of power, weak institutions and lack of accountability - and civil conflict corrode States from within. - State failure is an alarming phenomenon, that undermines global governance, and adds to regional instability.”⁶⁶

Den akademiska debatten kring EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska nexus skulle under åren efter ESS i stor utsträckning präglas av en sambandssyn mellan EU:s nya säkerhetspolitiska strategi och ”the global war on terror”.⁶⁷ Debatten präglades av

⁶⁵ Gänzle, S. (2012) Coping with the ‘Security-Development Nexus’: The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) *The European Union and Global Development*. Palgrave Macmillan, London S. 118.

⁶⁶ European Council (2003) ‘European Security Strategy—a secure Europe in a better world’

<https://europa.eu/globalstrategy/en/european-security-strategy-secure-europe-better-world> Sid: 4

⁶⁷ Furness, M. Gänzle, S. (2016) The European Union’s Development Policy: A Balancing Act between ‘A More Comprehensive Approach’ and Creeping Securitization. In: Brown S., Grävingsholt J. (eds) *The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series*. Palgrave Macmillan, London S. 139.

uppfattningen att EU:s utvecklingspolitik hade blivit mer säkerhetspolitiskt medveten, att utvecklingspolitiska medel som bistånd för fattigdomsbekämpning nu användes instrumentalt för att tjäna säkerhetspolitiska syften.⁶⁸ Debatten om det säkerhetspolitiska inflytandet över utvecklingspolitiken saknar inte grund. I flera EU dokument framställs bistånd som ett verktyg för ”soft power”. Däribland i EU:s ”Strategy against proliferation of weapons of mass destruction” som publicerades i samband med ESS 2003. I dokumentet gör EU gällande att utvecklingspolitiskt bistånd är ett av de politiska påtrycksmedel som ska kunna användas för att nå strategiska säkerhetspolitiska mål.⁶⁹

I kontexten av det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset skulle ESS, från ett säkerhetspolitiskt perspektiv, uppmärksamma det ömsesidiga beroendet mellan policyområdena genom att:

”Security is a precondition of development. Conflict not only destroys infrastructure, including social infrastructure; it also encourages criminality, deters investment and makes normal economic activity impossible. A number of countries and regions are caught in a cycle of conflict, insecurity and poverty.”⁷⁰

I Rådets uppföljande rapport: ”Report on the implementation of the European Security Strategy” från 2008 skildras igen det komplementära värdet mellan de båda policyområdena genom att:

”As the ESS and the 2005 Consensus on Development have acknowledged, there cannot be sustainable development without peace and security, and without development and poverty eradication there will be no sustainable peace.”⁷¹

Vidare i rapporten om implementeringen av ESS från 2008 beskriver Rådet, i kontexten av det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset, att EU har kapaciteten att adressera de politiska problem som utgör gråzonen mellan dess säkerhets- och utvecklingspolitik. Men för

---

⁶⁸ Ibid., S. 139.

⁶⁹ European Council (2003) The EU Strategy against proliferation of Weapons of Mass Destruction, 15708/03, https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/st_15708_2003_init_en.pdf S. 8.

⁷⁰ European Council (2003) European Security Strategy—a secure Europe in a better world’, <https://europa.eu/globalstrategy/en/european-security-strategy-secure-europe-better-world> S. 2.

⁷¹ European Council (2008) Report on the Implementation of the European Security Strategy, S407/08, https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/reports/104630.pdf S. 8.

att kunna utnyttja den variation av instrument, kompetenser och resurser som utgör EU:s utrikespolitiska system som diplomati, humanitärt bistånd eller handelssamarbeten krävs en strategisk effektivisering.⁷² Rådet gör alltså gällande att EU måste stärka sin utrikespolitiska sammanhållning horisontellt genom en gemensam strategisk beslutsfattning och institutionell koordinering.

Från EU:s utvecklingspolitiska perspektiv skulle två vägledande policyinitiativ under 2005 forma EU:s gemensamma utvecklingspolitiska strategi. Det var dels EU:s ambitiösa agenda om *Policy Coherence for Development* (PCD) och EU:s utvecklingspolitiska konsensusdokument *The European Consensus on Development* (ECD).

Policy Coherence for Development

Mot bakgrund av FN:s Millennium Declaration och de internationella utvecklingsmålen skulle FN, liksom EU framföra uppfattningen att humanitärt bistånd inte var tillräckligt för att uppnå MDGs. I Kommissionens dokument om PCD framställdes det att:

”Better development cooperation, including more finance and improved aid delivery, is extremely important, but in itself not sufficient to enable the developing world to reach the Millennium Development Goals (MDGs).”⁷³

Inspirerat av OECD:s rapport *Policy Coherence: Vital for Global Development* skulle EU implementera idén genom det juridiska åtagandet om PCD 2005. I dokumentet presenterar EU nödvändigheten att forma bättre synergi mellan bistånds och icke-biståndsrelaterade policyområden. Kommissionen skulle identifiera 11 prioriterade policyområden, som EU:s handelspolitik, agrikulturella politik och EU:s säkerhetspolitik.⁷⁴ Policyområden som antingen ansågs vara direkt kopplade till någon utav utvecklingsmålen, eller som indirekt kunde bidra till att accelerera processen mot dessa. Vidare formulerade Kommissionen konkreta utvecklingsmål för respektive policyområde.⁷⁵

---

⁷² Ibid., S. 9.

⁷³ European Commission (2005) Communication from the Commission to the Council, The European Parliament and the European Economic and Social Committee – Policy Coherence for Development. 12.4.2005 COM(2005) 134. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0134&from=EN> S. 3.

⁷⁴ Ibid., S. 3.

⁷⁵ Ibid., S. 4.

”Within the broad context of EU policy making coherence is a multidimensional commitment which needs to take place within the overall framework of the EU sustainable development strategy. Non-development policies should respect development policy objectives and development cooperation should, where possible, also contribute to reaching the objectives of other EU policies.”⁷⁶

I relation till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset, formulerade Kommissionen, nu från ett utvecklingspolitiskt perspektiv dess vision för interaktionen och koordinationen mellan säkerhet och utveckling genom att:

”The EU will treat security and development as complementary agendas, with the common aim of creating a secure environment and of breaking the vicious circle of poverty, war, environmental degradation and failing economic, social and political structures.”⁷⁷

Vidare beskriver Kommissionen att samtliga utvecklingspolitiska insatser och initiativ i tredje länder:

”should be embedded in a stable and secure environment, as there can be no development without peace and security; and no peace and security without development.”⁷⁸

Avslutningsvis så identifierar Kommissionen i PCD regleringen, i kontexten av nexuset, att bristerna inte direkt fanns i den strategiska visionen för att överkomma problemen som hade uppstått i gråzonen mellan säkerhet och utveckling. Bristerna beskrevs snarare ligga på ett institutionellt och styrande plan i EU:s utrikespolitik, styrande i den meningen att övervaka och direkt verka för att målen om att horisontell PCD skulle följas. Den främsta utmaningen för PCD skulle bli på institutionell nivå.⁷⁹

---

⁷⁶ Ibid., S. 3.

⁷⁷ Ibid., S. 5.

⁷⁸ European Commission (2005) Communication from the Commission to the Council, The European Parliament and the European Economic and Social Committee – Policy Coherence for Development. 12.4.2005 COM(2005) 134. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0134&from=EN> S. 4.

⁷⁹ Ibid., S. 18.

The European Consensus on Development

EU:s andra utvecklingspolitiska policyinitiativ under 2005 var det europeiska konsensusdokumentet, ECD. Dokumentet skulle från ett utvecklingspolitiskt perspektiv stå som policyområdets strategiska och vägledande text. Ett konsensusdokument som var framtaget och utformat av EU institutionerna och medlemsländerna. Dess betydelse för EU:s utvecklingspolitik formuleras i dokumentet som Unionens gemensamma värderingar, principer och mål för att bekämpa global fattigdom.⁸⁰

”Development policy is at the heart of the EU's relations with all developing countries.”⁸¹

I kontexten av det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset skulle konsensusdokumentet förstärka inställningen, från ett utvecklingspolitiskt perspektiv, om det ömsesidigt komplementära värdet de två policyområdena hade i verksamheten mot utvecklingsländer.⁸² Genom ECD skulle EU placera sin vision om ett gemensamt utvecklingsarbete och fattigdomsbekämpning, i relationen till säkerhetspolitiken, i kontexten av en omvärld fri från krig, våld och osäkerhet.

”Insecurity and violent conflict are amongst the biggest obstacles to achieving the MDGs. Security and development are important and complementary aspects of EU relations with third countries. Within their respective actions, they contribute to creating a secure environment and breaking the vicious cycle of poverty, war, environmental degradation and failing economic, social and political structures.”⁸³

---

⁸⁰ European Commission (2006) The European Consensus on Development https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/publication-the-european-consensus-on-development-200606_en.pdf S. 3.

⁸¹ Ibid., S. 8.

⁸² European Commission (2006) The European Consensus on Development https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/publication-the-european-consensus-on-development-200606_en.pdf S. 23.

⁸³ Ibid., S. 23.

OECD och dess *Development Assistance Committee* (DAC), som under en längre tid hade varit kritiska mot EU:s utvecklingspolitiska system.⁸⁴ Gick 2007 ut och berömde EU för dess framsteg inom fältet och att EU genom dess initiativ om PCD och ECD:

”Has actively contributed to the growing international consensus on policy coherence.”⁸⁵

Även Kommissionen, i en rapport från 2007 om arbetet för att nå PCD presenterade att EU har gjort framsteg för att finna synergi och en gemensam strategisk grund mellan säkerhet och utveckling. Vidare, i kontexten av det faktiska styrandet beskrev Kommissionen igen att det fortfarande fanns allvarliga brister i nexusets institutionaliserande och det politiska styrandet.⁸⁶

4.3 Policyinstrument: The Instrument for Stability

The Instrument for Stability (IfS) skulle introduceras 2006 för att definiera och för att verka i gråzonen mellan EU:s säkerhets- och utvecklingspolitik, mellan Rådets CFSP och ESDP och Kommissionens utvecklingspolitik. IfS skulle utvecklas till att bli EU:s primära finansiella instrument för att ge stöd åt säkerhetspolitiska insatser, konfliktförebyggande operationer och för att på marken skapa de förutsättningar som krävs för långsiktiga utvecklingspolitiska program.⁸⁷

Utvecklingen av instrumentets funktion och utformning skulle dels göras mot bakgrund av den säkerhetspolitiska strategin i ESS 2003, men också mot bakgrund av ”Göteborgsprogrammet”, eller ”The EU Program for the Prevention of Violent Conflicts”, framtaget under det svenska ordförandeskapet 2001. Genom Göteborgsprogrammet skulle

---

⁸⁴ Carbone, M. (2008) Mission Impossible: the European Union and Policy Coherence for Development, *European Integration*, 30:3, 323-342, DOI: 10.1080/07036330802144992 S. 324.

⁸⁵ OECD - DAC (2007) European Community, Development Assistance Committee (DAC) Peer Review, <http://www.oecd.org/dac/peer-reviews/38965119.pdf> S. 30.

⁸⁶ European Commission (2007) EU Report on Policy Coherence for Development COM(2007) 545 final, https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/report-eu-policy-coherence-development-2007_en.pdf S. 10.

⁸⁷ Furness, M. Gänzle, S. (2016) The European Union's Development Policy: A Balancing Act between 'A More Comprehensive Approach' and Creeping Securitization. In: Brown S, Gravingholt J. (eds) *The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series*. Palgrave Macmillan, London Sid: 149

internationella konfliktförebyggande åtgärder formas som ett vägledande mål i EU:s utrikespolitiska verksamhet. Programmet skulle också inleda en utvecklingsprocess där ett större fokus inom EU placerades på att försöka bemöta grundorsakerna till internationella konflikter eller kriser. Vad programmet introducerade för EU:s säkerhetspolitiska tänkande var att sträva efter att forma både kort- och långsiktiga strategier vid säkerhetspolitiska insatser.⁸⁸

”The European Council endorsed the EU Programme for the Prevention of Violent Conflicts which will improve the Union's capacity to undertake coherent early warning, analysis and action. Conflict prevention is one of the main objectives of the Union's external relations and should be integrated in all its relevant aspects, including the European Security and Defence Policy, development cooperation and trade.”⁸⁹

När förslaget om att utveckla IfS presenterades 2004 refereras Göteborgsprogrammets yrkande om konfliktförebyggande insatser liksom behovet av att forma ett instrument specifikt med sådana kompetenser och resurser. Ett instrument som har kapaciteten att verka för omedelbara säkerhetspolitiska insatser:

”The European Council has committed the European Union to becoming an effective player in crisis management and the prevention of violent conflict. The EU Programme for the Prevention of Violent Conflicts underlines the “political commitment to pursue conflict prevention as one of the main objectives of the EU's external relations”. Community financing instruments have a major contribution to make to this goal and to the development of the Union as a global player.”⁹⁰

IfS:s betydelse för det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset var att instrumentet skulle adressera två av de absolut mest fundamentala problemen som hade uppstått i gråzonen

---

⁸⁸ European Council (2001) European Union Programme for the Prevention of Violent Conflicts, 9537/1/01 REV 1, <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%209537%202001%20REV%201> S. 2.

⁸⁹ European Council (2001) Presidency Conclusions Göteborg 15 and 16 June 2001, <https://www.consilium.europa.eu/media/20983/00200-r1en1.pdf> S. 12.

⁹⁰ European Commission (2004) Proposal for a REGULATION OF THE COUNCIL establishing an Instrument for Stability, Brussels, 29.9.2004 COM(2004) 630 final 2004/0223 (CNS) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004PC0630&from=EN> S. 11.

mellan den traditionella säkerhets- och utvecklingspolitiken. Dels gällde det den tidsdimensionella problematiken, alltså problemet med att säkerhets- och utvecklingspolitiska insatser verkar i olika tidshorisonter, mellan kort- och långsiktiga perspektiv. IfS:s operativa funktion skulle just delas in i kort- och långsiktiga komponenter.⁹¹ Det andra problemet som IfS skulle adressera i nexuset var det juridiska och kompetensbaserade problemet, där IfS skulle verka för att skapa förutsättningar för utvecklingspolitiska operationer samtidigt som den verkade utifrån ett säkerhetspolitiskt arbetssätt.⁹²

IfS:s kortsiktiga funktion, definieras i Artikel 3 i dess reglering, tillåter Kommissionen att genom IfS att agera i situationer av plötsligt framväxande kriser eller naturkatastrofer.⁹³ I den kontexten är IfS programmerat för att direkt försöka skapa de förutsättningar på marknaden som krävs för en senare implementering av långsiktiga, utvecklingspolitiska program från EU.⁹⁴ På det sättet fungerar IfS enligt ett säkerhetspolitiskt arbetssätt, men i syfte att tjäna som ett tidigt substitut för vanliga utvecklingspolitiska insatser då omständigheterna i landet eller regionen inte tillåter för vanliga utvecklingspolitiska insatser.⁹⁵

Instrumentets långsiktiga komponent, som präglas av mer kapacitetsbyggande insatser, definieras i Artikel 4 i dess reglering och syftar på insatser vid relativt stabila omständigheter utan direkta säkerhetsrisker. I de fallen har IfS, finansiellt och kompetensmässigt möjligheten att agera utifrån en stor variation av tänkbara tematiska kontextspecifika strategier. Tematiska strategier som ska hantera situationer som kan ha en destabiliserande effekt.⁹⁶ Det gäller också insatser och strategier som behandlar potentiellt gränsöverskridande säkerhetsrisker som organiserad brottslighet, trafficking eller terrorism.⁹⁷ Vidare ska IfS även präglas av en inkluderande natur. Inkluderande på det sättet att instrumentet ska tillåta för att ingå i direkta partnerskap med andra internationella aktörer eller

---

⁹¹ Ibid., S. 4.

⁹² ANNEX D: (2011) EU INSTRUMENT FOR STABILITY, Whitehall Papers, 76:1, 134-135, DOI: 10.1080/02681307.2011.601089 S. 134.

⁹³ European Commission (2004) Proposal for a REGULATION OF THE COUNCIL establishing an Instrument for Stability, Brussels, 29.9.2004 COM(2004) 630 final 2004/0223 (CNS) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004PC0630&from=EN> S. 4.

⁹⁴ Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London S. 123.

⁹⁵ Keukeleire, S. Raube, K. (2013) The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries, Cambridge Review of International Affairs, 26:3, 556-572, DOI: 10.1080/09557571.2013.822851 S. 562.

⁹⁶ European Commission (2004) Proposal for a REGULATION OF THE COUNCIL establishing an Instrument for Stability, Brussels, 29.9.2004 COM(2004) 630 final 2004/0223 (CNS) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004PC0630&from=EN> S. 5.

⁹⁷ Ibid., S. 14.

organisationer, där bland annat NGOs ska kunna inkluderas i den strategiska planeringen av specifika krisinsatser. Detta har lett till att IfS bland annat har finansierat verksamheter för Afrikanska Unionen och FN ledda operationer.⁹⁸

Ett fall som kan illustrera flera delar av IfS:s funktion är EU:s insats i Chad och Centralafrikanska Republiken (EUFOR Tchad/RCA) mellan 2008 och 2009. Syftet med insatsen var att agera mot den omfattande konflikten i Darfur som en del av en regional krisinsats.⁹⁹ IfS arbetade utifrån flera tematiska strategier för att skydda civila och för att övervaka distributionen av humanitärt bistånd som dirigerades till regionen. Samtidigt finansierade IfS den FN ledda operationen i regionen (MINURCAT), där EU och FN samarbetade nära under 2008 för att sedan, succesivt möjliggöra för att helt lämna över operationen till FN i mars 2009.¹⁰⁰

Genom formandet av IfS hade EU adresserat två av de avgörande problemen som uppstått i gråzonen mellan säkerhets- och utvecklingspolitiken. I relation till problemet med att de olika policyområdena strategiskt rörde sig i olika tidshorisonter, motsättningen mellan kort- och långsiktiga förhållningssätt till internationella insatser. Men genom IfS hade EU nu kapaciteten att överbrygga kort- och långsiktiga kontextspecifika insatser, vilket tillät för en mer strategisk planering och beslutsfattning i relation till nexuset. Vad det gällde det juridiska och kompetensbaserade problemet, ett problem som var otroligt komplext då specifika insatser som präglades av både säkerhets- och utvecklingspolitiska attribut, ofta sträckte sig över flera mandat och lager av politisk beslutsfattning.¹⁰¹ Genom IfS hade EU adresserat problemet genom att forma ett instrument som direkt verkade i gråzonen mellan policyområdena, ett instrument som strävade efter att skapa förutsättningar för senare utvecklingspolitiska insatser samtidigt som instrumentet verkade utifrån ett säkerhetspolitiskt arbetssätt.¹⁰²

---

⁹⁸ Furness, M. Gänzle, S. (2016) The European Union's Development Policy: A Balancing Act between 'A More Comprehensive Approach' and Creeping Securitization. In: Brown S, Gravingholt J. (eds) The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series. Palgrave Macmillan, London S. 149.

⁹⁹ European Council (2009) Factsheet, EU Military Operation in Eastern Chad and North Eastern Central African Republic (EUFOR Tchad/RCA) Tchad-RCA/9, <http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/eufor-tchad-rca/> S. 1.

¹⁰⁰ European Council (2009) Factsheet, EU Military Operation in Eastern Chad and North Eastern Central African Republic (EUFOR Tchad/RCA) Tchad-RCA/9, <http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/eufor-tchad-rca/> S. 2.

¹⁰¹ Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London Sid: 132

¹⁰² ANNEX D: (2011) EU INSTRUMENT FOR STABILITY, Whitehall Papers, 76:1, 134-135, DOI: 10.1080/02681307.2011.601089 S. 134.

Efter Lissabonfördraget och formandet av EEAS skulle de få den styrande kontrollen över IfS. Kommissionen skrev i en rapport om framtiden för IfS och dess potential genom det nya institutionella styrandet 2010:

”This is a solid basis on which the IfS can further contribute to joined-up delivery by the European External Action Service under the High Representative/Vice-President of the Commission of comprehensive EU responses to crises and conflicts, together with relevant Community Instruments, CSDP and other EU crisis management policy tools.”¹⁰³

4.4 Tiden före Lissabonfördraget från ett Policy Regimteoretiskt perspektiv

Regimteorin tillåter för en retroaktiv kartläggning av EU:s normativa förhållningssätt till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. Detta genom en analys som innefattar processer av omfattande policyreformer, utvecklandet av specifika policyinstrument och andra politiska initiativ som normativt kan värderas.

Idéen om det ömsesidiga beroendet och det komplementära värdet som säkerhet och utveckling har framstår tydligt i de två policyfältens strategiska diskurs. Med ett regimteoretiskt förhållningssätt till dess strategiska diskurs och att samtidigt överväga samspelet mellan EU:s politiska initiativ, som formandet av IfS, tillåter detta för en vidare teoretisering om EU:s generella och normativa förhållningssätt till nexuset.

IfS hade som ett politiskt initiativ representerat ett medvetet försök att adressera två av de mest avgörande problemen som uppstått i gråzonen mellan säkerhet och utveckling. Genom att forma ett instrument som kunde verka genom både kort- och långsiktiga strategier, och som samtidigt, utifrån ett säkerhetspolitiskt tillvägagångssätt sökte skapa förutsättningar för långsiktiga utvecklingspolitiska operationer. IfS funktion visar på att EU dels hade

---

¹⁰³ European Commission (2010) Annual Report from the European Commission on the Instrument for Stability {SEC(2010) 1114}, 28.9.2010 COM(2010) 512 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52010DC0512&from=EN> S. 11.

definierat problemet med det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexset, men också aktivt verkat för att adressera de specifika problemen.

Vad som också uttrycktes från de säkerhets- och utvecklingspolitiska fälten var att policyområdena rent strategiskt har format en överensstämmande strategisk grund vilket under rätt förutsättningar skulle tillåta för en mer integrerad utrikespolitik på ett horisontellt plan. Vad som dock förmedlades genom strategiska dokument var en uppfattning om att EU misslyckats med att formulera ett tydligt politiskt och institutionellt styrande i förhållande till nexusets organisering.

EU:s strategiska och normativa förhållningssätt till nexuset vid tiden innan Lissabonfördraget formas genom de politiska områdenas strategiska diskurs i kombination med EU:s politiska initiativ för att hantera problemet med nexuset. Samspelet tyder på att EU hade en holistisk inställning till att bedriva en gemensamt förstärkande säkerhets- och utvecklingspolitik. Detta normativa förhållningssätt utgör den kontextuella grunden för Lissabonfördragets omfattande institutionella reformer.

Del 2 Tiden efter Lissabonfördraget

4.5 The European External Action Service

Lissabonfördraget skulle formellt radera den tidigare pelarstrukturen. Det nya politiska landskapet skulle i teorin tillåta för nya försök att nå politisk och institutionell coherence på ett horisontellt plan i EU:s utrikespolitiska struktur.¹⁰⁴

En sådan ambition skulle manifesteras genom två helt avgörande reformer och strukturella förändringar: Den nya funktionen av posten som High Representative (HR) för utrikesfrågor och säkerhetspolitik, samt genom formandet av EEAS.¹⁰⁵

Uppfattningen inom EU innan Lissabonfördraget var att alla förutsättningar i termer av instrument och kompetenser fanns tillgängliga för att EU skulle kunna överbygga

---

¹⁰⁴ Carbone, M. (2013) International development and the European Union's external policies: changing contexts, problematic nexuses, contested partnerships, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 483-496, DOI: [10.1080/09557571.2013.820073](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.820073) S. 484.

¹⁰⁵ Keukeleire, S. Raube, K. (2013) The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 556-572, DOI: [10.1080/09557571.2013.822851](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.822851) S. 565.

det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. Förutsättningar också i form av en strategisk vilja från de olika policyområdena att verka som en holistisk säkerhets- och utvecklingspolitisk aktör. Problemet var dock att endast ett administrativt styrande, eller ett institutionellt och strategiskt övervakande kunde ena dessa kompetenser och förmågor under ett gemensamt ramverk.¹⁰⁶

EEAS skulle designas för att verka som en institutionell brygga mellan EU:s traditionella säkerhets- och utvecklingspolitik. Där institutionens uppgift blev att ansvara för den generella strategiska planeringen för externa insatser och verksamheter mot utvecklingsländer.¹⁰⁷

Tidigt i dess verksamhet skulle EEAS driva på utvecklingen av nya alternativa strategiska ramverk och metoder för extern krishantering. Strategiska ramverk som byggde på idén om kontextbaserade strategier för specifika länder och regioner. EEAS, som strävade efter politisk legitimitet tidigt efter Lissabonfördraget skulle börja implementera dessa konfliktanalytiska och kontextanpassade insatser under benämningen ”Comprehensive Approach” i regioner som Sahel, Afrikas horn och Guineabukten.¹⁰⁸

EEAS skulle genom dessa nya strategiska initiativ driva igång en debatt inom EU. EU såg ett värde i EEAS:s strategiska och metodologiska tillvägagångssätt i den externa krishantering i kombination med institutionens mandat efter Lissabonfördragets nya institutionella verklighet. Uppfattningen inom EU var att detta skulle kunna ge möjlighet för ett beslutande om ett mer omfattande strategiskt ramverk. En process som skulle leda fram till formulerandet av The Comprehensive Approach.¹⁰⁹

---

¹⁰⁶ Merket, H. (2016) *The EU and the Security-Development Nexus: Bridging the Legal Divide*, Brill Nijhoff, S. 301.

¹⁰⁷ Keukeleire, S. Raube, K. (2013) *The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries*, *Cambridge Review of International Affairs*, 26:3, 556-572, DOI: 10.1080/09557571.2013.822851 S. 566.

¹⁰⁸ H. Merket (2016) *The EU and the Security-Development Nexus: Bridging the Legal Divide*, Brill Nijhoff, S. 320.

¹⁰⁹ *Ibid.*, S. 302.

4.6 Policyinitiativ: The Comprehensive Approach

En analys av den faktiska innebörden, och den själva strukturen av The Comprehensive Approach är av analytiskt värde för den normativa institutionalismen. Detta då teorin antar att EEAS:s utrikespolitiska beslutsfattning kanaliserar redan etablerade EU normer till politiska beslut och initiativ. Genom en förståelse för det strategiska ramverkets struktur kan EU:s normativa förhållningssätt till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset utläsas.

I ett tal vid *EU Institute for Security Studies* (EUISS) 2013 beskrev den dåvarande High Representative (HR) Catherine Ashton The Comprehensive Approach enligt:

”It’s about foreign policy, defence policy, security policy, development, humanitarian aid, education - all of the different parts actually working together, which is what really matters.”¹¹⁰

The Comprehensive Approach kan definieras som ett strategiskt ramverk, eller en strategiskt kontextanpassad metod för internationell krishantering. Strategin ska tillåta för att flexibelt kunna anpassa externa krisinsatser eller konfliktförebyggande åtgärder till komplexa situationer i länder eller regioner som präglas av osäkra förhållanden. Samtidigt bygger det strategiska ramverket på att söka reducera institutionella klyftor på ett horisontell plan utifrån gemensamma visioner och genom integrerade och samordnade operationer.¹¹¹

Kommissionen skulle i enlighet med EEAS försök att formulera den nya strategin också uttrycka EU:s behov att kunna formulera kontextanpassade strategier. Detta då vikten av att kunna forma den strategiska planeringen genom välinformerade överväganden om den specifika regionen.

”the idea that all EU action in a conflict affected setting can, and is likely to, have an impact on the conflict. Well-meaning support for reform or infrastructure can increase dependency, power and patronage of certain groups,

---

¹¹⁰ Speech by High Representative Catherine Ashton at the EU's Institute for Security Studies annual conference "European Security – taking stock and moving forth", Paris, 23 May <https://www.iss.europa.eu/content/euiss-annual-conference-2013> S. 3.

¹¹¹ Merket, H. (2016) *The EU and the Security-Development Nexus: Bridging the Legal Divide*, Brill Nijhoff, S. 303.

and have a negative impact on coping mechanisms, [...] lack of political insight could push a country to relapse into conflict that could have been prevented.”¹¹²

Visionen var alltså att kunna forma externa insatser mot bakgrund av omfattande konfliktanalyser i det initiala utgångsläget, och att med större politisk och kulturell förståelse för den specifika konflikten och kontexten överbrygga det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. Detta i kombination med EEAS institutionella design, så var nu detta möjligt.¹¹³

EEAS:s förhållningssätt till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset skulle genom Kommissionen, i dokumentet: ”*Addressing conflict prevention, peace-building and security issues under external cooperation instruments*” från 2013, framställas i resonemanget att tidigare internationella insatser inte i tillräckligt stor utsträckning tagit hänsyn till problematiken av det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset ofta tenderat att misslyckas då:

”Some long-term external cooperation projects and programmes, funded by international donors, have been entirely lost or their impact has been seriously undercut for having neglected and/or underestimated the security-development context.”¹¹⁴

Vidare I dokumentet gör Kommissionen gällande att misslyckade operationer eller insatser ofta kan härledas till frånvaron av en tidig och grundlig konfliktanalys och förståelse för den specifika regionen. Detta då insatser i flera fall faktiskt har lett till ett förvårande av den politiska situationen. Detta bland annat då insatser inte tagit hänsyn till etniska eller religiösa konflikter i den strategiska planeringen.¹¹⁵

Under 2013 skulle HR, Kommissionen och EEAS presentera den slutgiltiga framställningen av The Comprehensive Approach. I beslutet gjordes gällande att The Comprehensive Approach som ett flerdimensionellt ramverk är helt nödvändigt för att EU ska

---

¹¹² European Commission (2013) Guidance note on the use of Conflict Analysis in support of EU external action, https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/guidance-note-on-conflict-analysis_en.pdf S. 1.

¹¹³ Merket, H. (2016) The EU and the Security-Development Nexus: Bridging the Legal Divide, Brill Nijhoff, S. 304.

¹¹⁴ European Commission (2015) Addressing conflict prevention, peace-building and security issues under external cooperation instruments GUIDANCE NOTE, <https://europa.eu/capacity4dev/public-fragility/minisite/support-and-guidance/addressing-conflict-prevention-peacebuilding-and-security-issues-under> S. 3.

¹¹⁵ Ibid., S. 3.

kunna hantera de till antalet växande, och till komplexiteten ökande globala utmaningar som de stod inför. Det strategiska ramverket skulle anpassas till:

”all stages of the cycle of conflict or other external crises; through early warning and preparedness, conflict prevention, crisis response and management to early recovery, stabilisation and peacebuilding in order to help countries getting back on track towards sustainable long-term development.”¹¹⁶

Den slutgiltiga framställningen och regleringen av The Comprehensive Approach skulle visa på att dess faktiska utformning och funktion var starkt präglad av den tidigare utvecklingen av EU:s initiativ, policyformulering och strategier för att hantera det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset vid tiden innan Lissabonfördraget. Initiativ och strategier som under 2000-talet hade försökts implementeras i EU:s utrikespolitiska struktur.¹¹⁷

Nedan presenteras avslutningsvis de mest avgörande komponenterna i regleringen av den nya strategin som vidare skulle vägleda det strategiska förhållningssättet för samtliga krisinsatser i relation till nexuset som initieras av EU genom EEAS.

(1) Samtliga insatser ska formas kring ett system av en institutionellt delad analys. Den strategiska planeringen för samtliga krisinsatser ska göras på basis av en kontextbaserad kunskap och medvetenhet för det specifika landet eller regionen. Konfliktanalyser ska systematiskt implementeras i den strategiska metodologin för alla externa verksamheter och krisinsatser hos utvecklingsländer.¹¹⁸

(2) En gemensam vision för den specifika insatsen ska så långt det är möjligt definieras av samtliga delaktiga aktörer, institutioner, instrument och medlemsländer. Strategiska visioner ska formuleras för varje specifik insats med målet att EU ska agera enhetligt, utifrån en gemensam strategisk vision.¹¹⁹

---

¹¹⁶ European Commission and High Representative Joint Communication (join(2013) 30 final) The eu’s comprehensive approach to external conflicts and crises
http://www.eeas.europa.eu/archives/docs/statements/docs/2013/131211_03_en.pdf S. 2.

¹¹⁷ Merket, H. (2016) The EU and the Security-Development Nexus: Bridging the Legal Divide, Brill Nijhoff, S. 310.

¹¹⁸ European Commission and High Representative Joint Communication (join(2013) 30 final) The eu’s comprehensive approach to external conflicts and crises
http://www.eeas.europa.eu/archives/docs/statements/docs/2013/131211_03_en.pdf S. 5.

¹¹⁹ Ibid., S. 6.

(3) EU och EEAS ska genom The Comprehensive Approach prioritera att förhindra konflikter i ett så tidigt stadie som möjligt.¹²⁰

(4) Det strukturella fundamentet för The Comprehensive Approach ska utgöras av en krisplattform som ska styras av EEAS. En plattform för att koordinera krisinsatser och för att styra över informationsdelning mellan involverade aktörer och institutioner. Detta samt att strategier för internationell krishantering ska vara formulerad på ett sådan sätt att samtliga förmågor och kapaciteter inom EU utnyttjas för en insatsoptimering.¹²¹

(5) Samtliga insatser inom ramarna för The Comprehensive Approach ska göras utifrån målet att forma långsiktiga förutsättningar för att hantera grundorsakerna till den specifika krisen i strävan efter en hållbar utveckling. EEAS ska sträva efter att maximera koordinationen mellan kort- och långsiktiga strategier där långsiktiga överväganden också måste prägla kortsiktiga insatser och operationer.¹²²

(6) För att verka som en effektiv internationell aktör för extern krishantering måste EU verka i partnerskap med, och ta full hänsyn till andra internationella aktörer som NGOs men också att interagera med akademien och det civila samhället.¹²³

4.7 EEAS genom Normativ Institutionalism

Den normativa institutionalismen antar att EU:s institutionella utrikespolitiska beslutsfattning kanaliserar redan existerande normer i det specifika subsystemet. På det sättet betraktas institutioner som ”programmerade system av idéer”. Där idéer och normer vidare kan avkodas genom en analys av dess politiska verksamhet och beslutsfattning i relation till dess historiska kontext. Vidare gör den regimteoretiska linsen det möjligt att analytiskt förhålla sig till utformningen av dess politiska beslut eller initiativ och söka finna en normativ dimension.

Genom en analys av själva utformningen av The Comprehensive Approach, som är representativt för EEAS:s politiska initiativtagande i förhållande till nexuset. Vidare, genom antagandet att strukturen för strategin reflekterar EEAS:s normativa förhållningssätt

---

¹²⁰ Ibid., S. 6.

¹²¹ Ibid., S. 7.

¹²² Ibid., S. 8.

¹²³ European Commission and High Representative Joint Communication (join(2013) 30 final) The eu's comprehensive approach to external conflicts and crises
http://www.eeas.europa.eu/archives/docs/statements/docs/2013/131211_03_en.pdf S. 11.

till nexuset. Så framkommer det att EEAS reflekterar den strategiska diskurs som förmedlades både från EU:s säkerhets- och utvecklingspolitiska fält vid tiden innan Lissabonfördraget. Alltså att det finns en ömsesidig länk mellan säkerhet och utveckling, att de båda policyområdena ska verka holistiskt rent strategiskt och då också ömsesidigt förstärka varandra.

Då utformningen av det strategiska ramverket i stort reflekterar en kumulativ process av politiska initiativ och policyformuleringar för att adressera nexuset som byggts på varandra över tid innan Lissabonfördraget, stärker detta det teoretiska antagandet att ”policy skapar politik”. Genom antagandet att institutionen är normativt förankrad i den kontext inom vilket den är skapad. Genom det teoretiska förhållningssättet till den empiriska analysen kan man se att The Comprehensive Approach, och vidare EEAS:s normativa förhållningssätt till nexuset avspeglar redan existerande och etablerade politiska normer i kontexten före Lissabonfördraget, normer av en holistisk syn på säkerhet och utveckling.

5. Avslutande Diskussion

För att analysera EU:s normativa förhållningssätt till dess olika externa policyområden, policyområden som i sig utgör viktiga komponenter i EU:s utrikespolitiska identitet, krävs en vidareutveckling av traditionella statsvetenskapligt teoretiska analyser. Problemet med att studera EU:s komplexa utrikespolitiska struktur består inte enbart att sammanfoga normativa inriktningar i en policyanalys. Lissabonfördraget har skapat en helt ny politisk verklighet i EU:s utrikespolitiska struktur. Då studier av EU:s normativa förhållningssätt till ett specifikt policyområde ofta förutsätter en historisk analys för att tillåta för studier av hur normer formas över tid. Detta har dock försvårats genom Lissabonfördraget institutionella reformer inom de giva policyområdena, för att på ett tillfredsställande sätt söka finna normativa dimensioner i en historisk kontext.

Det teoretiska ramverk som genom uppsatsen har konstruerats tillåter för att dels analysera normativa dimensioner i konkret politisk beslutsfattning och policyformulering. Men det tillåter också för en historisk analys av ett specifikt policyområdes utifrån normativa förhållningssätt. Samtidigt är det teoretiska ramverket anpassat för omfattande institutionella reformer som det specifika policyområdet har präglats av, och även där utifrån normativa förklaringsvariabler.

Det teoretiska ramverkets empiriska illustration visar på att den ömsesidiga länken mellan säkerhet och utveckling växte fram och i stor omfattning präglade den strategiska diskurs som presenterades både från ett säkerhets- och ett utvecklingspolitiskt perspektiv. Formandet av IfS skulle representera ett aktivt försök från EU att hantera de problem som identifierats i gråzonen mellan säkerhet och utveckling. Detta då det teoretiska förhållningssättet grundas på att utformningen av instrumentet inte är värdeneutralt. Att det alltså går att finna normativa dimensioner i detta. Det var format på ett sådant sätt att det skulle verka för både utveckling och säkerhet. Detta samtidigt som instrumentet verkade i en gråzon mellan två policyområdena i avsaknaden av ett auktoritärt styrande.

Den teoretiska utgångspunkten för analysen av Lissabonfördragets institutionella förändring bygger på att EEAS genomsyras av redan existerande normer i EU:s förhållande till det säkerhets- och utvecklingspolitiska nexuset. EEAS:s utformning av The Comprehensive Approach reflekterar inte bara de initiativ och de försök som gjordes innan Lissabonfördraget för att verka i gråzonen mellan säkerhet och utveckling. The Comprehensive Approach reflekterar även EU:s normativa inställning i förhållande till nexuset vid tiden innan Lissabonfördraget.

Det teoretiska ramverket tillåter för vidare, mer kategoriserade studier av policyspecifika områden i EU:s utrikespolitiska system. Detta för en mer omfattande och korrekt kartläggning av EU:s normativa identitet i den internationella politiken.

6. Källförteckning

ANNEX D: (2011) EU INSTRUMENT FOR STABILITY, Whitehall Papers, 76:1, 134-135, DOI: 10.1080/02681307.2011.601089 Accessed: 2018-05-13

Bulmer, S. (1993) *The Governance of the European Union: A New Institutional Approach*, Journal of Public Policy, Vol. 13, No. 4, Cambridge University Press

Carbone, M. (2008) Mission Impossible: the European Union and Policy Coherence for Development, Journal of European Integration, 30:3, 323-342, DOI: [10.1080/07036330802144992](https://doi.org/10.1080/07036330802144992) Accessed: 2018-02-05

Carbone, M. (2013) International development and the European Union's external policies: changing contexts, problematic nexuses, contested partnerships, Cambridge Review of International Affairs, 26:3, 483-496, DOI: [10.1080/09557571.2013.820073](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.820073) Accessed: 2018-02-05

De Ville, F. (2013). 'The Promise of Critical Historical Institutionalism for EU Trade Policy Analysis', Journal of Contemporary European Research. 9 (4) Accessed: 2018-04-28

European Commission (2004) Proposal for a REGULATION OF THE COUNCIL establishing an Instrument for Stability, Brussels, 29.9.2004 COM(2004) 630 final 2004/0223 (CNS) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004PC0630&from=EN> Accessed: 2018-05-15

European Commission (2005) Communication from the Commission to the Council, The European Parliament and the European Economic and Social Committee – Policy Coherence for Development. 12.4.2005 COM(2005) 134. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0134&from=EN> Accessed: 2018-04-18

European Commission (2006) The European Consensus on Development

https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/publication-the-european-consensus-on-development-200606_en.pdf Accessed: 2018-05-10

European Commission (2007) EU Report on Policy Coherence for Development COM(2007)

545 final, https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/report-eu-policy-coherence-development-2007_en.pdf Accessed: 2018-05-21

European Commission (2010) Annual Report from the European Commission on the

Instrument for Stability {SEC(2010) 1114}, 28.9.2010 COM(2010) 512 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52010DC0512&from=EN> Accessed: 2018-05-16

European Commission (2013) Guidance note on the use of Conflict Analysis in support of EU

external action, https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/guidance-note-on-conflict-analysis_en.pdf Accessed: 2018-05-19

European Commission and High Representative Joint Communication (join(2013) 30 final)

The eu's comprehensive approach to external conflicts and crises

http://www.eeas.europa.eu/archives/docs/statements/docs/2013/131211_03_en.pdf Accessed: 2018-05-16

European Commission (2015) Addressing conflict prevention, peace-building and security issues under external cooperation instruments GUIDANCE NOTE,

<https://europa.eu/capacity4dev/public-fragility/minisite/support-and-guidance/addressing-conflict-prevention-peacebuilding-and-security-issues-under> Accessed: 2018-05-19

European Commission (2018) Press release, Development assistance, Brussels, 10 April 2018
http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-3002_en.htm Accessed: 2018-05-20

European Council (2001) European Union Programme for the Prevention of Violent Conflicts, 9537/1/01 REV 1,
<http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%209537%202001%20REV%201>
Accessed: 2018-05-09

European Council (2001) Presidency Conclusions Göteborg 15 and 16 June 2001,
<https://www.consilium.europa.eu/media/20983/00200-r1en1.pdf> Accessed: 2018-05-15

European Council (2003) ‘European Security Strategy—a secure Europe in a better world’
<https://europa.eu/globalstrategy/en/european-security-strategy-secure-europe-better-world>
Accessed: 2018-05-01

European Council (2003) The EU Strategy against proliferation of Weapons of Mass Destruction, 15708/03, https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/st_15708_2003_init_en.pdf
Accessed: 2018-05-16

European Council (2008) Report on the Implementation of the European Security Strategy, S407/08,
https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/reports/104630.pdf
Accessed: 2018-05-17

European Council (2009) Factsheet, EU Military Operation in Eastern Chad and North Eastern Central African Republic (EUFOR Tchad/RCA) Tchad-RCA/9,
<http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/eufor-tchad-rca/> Accessed: 2018-05-17

Furness, M. Gänzle, S. (2016) The European Union's Development Policy: A Balancing Act between 'A More Comprehensive Approach' and Creeping Securitization. In: Brown S., Grävingholt J. (eds) The Securitization of Foreign Aid. Rethinking International Development Series. Palgrave Macmillan, London DOI: https://doi.org/10.1007/978-1-137-56882-3_7 Accessed: 2018-03-10

Furness, M. Gänzle, S. (2016) The Security–Development Nexus in European Union Foreign Relations after Lisbon: Policy Coherence at Last? Development Policy Review, John Wiley and Sons, 2016 <https://doi.org/10.1111/dpr.12191> Accessed: 2018-03-10

Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London S. DOI https://doi.org/10.1057/9781137016737_7 Accessed: 2018-05-10

Gänzle, S. (2012) Coping with the 'Security-Development Nexus': The European Union and the Instrument for Stability. In: Gänzle S., Grimm S., Makhan D. (eds) The European Union and Global Development. Palgrave Macmillan, London Accessed: 2018-03-12

Hay, C. (2010), Ideas And The Construction Of Interests, n.p.: Oxford University Press, Oxford Scholarship Online, Accessed: 2018-03-10

Hill, C. Smith, M. Vanhoonacker, S. (2017) International Relations and the European Union, OUP Oxford; 3 edition

Keukeleire, S. and Raube, K. (2013) The security–development nexus and securitization in the EU's policies towards developing countries, Cambridge Review of International Affairs, 26:3, 556-572, DOI: [10.1080/09557571.2013.822851](https://doi.org/10.1080/09557571.2013.822851) Accessed: 2018-02-05

Lurweg, M. (2011) Coherent Actor or Institution Wrangler? The European Union as a Development and Security Actor in Eastern Democratic Republic of the Congo, *African Security*, 4:2, 100-126, DOI: 10.1080/19392206.2011.579025 Accessed: 2018-05-19

May, P. J. and Jochim, A. E. (2013), Policy Regime Perspectives. *Policy Stud J*, 41, <https://doi.org/10.1111/psj.12024> Accessed: 2018-03-07

Marsh, D. Stoker, G. (2010), *Theory And Methods In Political Science*. n.p.: Basingstoke: Palgrave Macmillan, Accessed: 2018-03-07

Merket, H. (2016) *The EU and the Security-Development Nexus: Bridging the Legal Divide*, Brill Nijhoff Accessed: 2018-05-21

OECD (2003) Policy Brief, Policy coherence: Vital for global development <http://www.oecd.org/pcd/20202515.pdf> Accessed: 2018-05-20

OECD - DAC (2007) European Community, Development Assistance Committee (DAC) Peer Review, <http://www.oecd.org/dac/peer-reviews/38965119.pdf> Accessed: 2018-03-18

Speech by High Representative Catherine Ashton at the EU's Institute for Security Studies annual conference "European Security – taking stock and moving forth", Paris, 23 May <https://www.iss.europa.eu/content/euiss-annual-conference-2013> Accessed: 2018-05-19

Thomas, D. 2009, Explaining the negotiation of EU foreign policy: Normative institutionalism and alternative approaches, *International Politics* Vol. 46, 4, Palgrave Macmillan UK

Zwolski, K. (2012) The EU and a holistic security approach after Lisbon: competing norms and the power of the dominant discourse, *Journal of European Public Policy*, 19:7, 988-1005, DOI: 10.1080/13501763.2012.662057 Accessed: 2018-05-18